

BRESTOV

obzornik

GLASILLO KOLEKTIVA

LETNIK V

28. FEBRUAR 1971

STEVILKA 41

POSLOVNA POLITIKA ZA LETO 1971

Letos z nekoliko večjo zamudo pripravljamo teze za poslovno politiko v letošnjem letu. Običajno so bile priprave za razpravo o poslovni politiki pripravljene že pred pričetkom leta. Prav gotovo so letos zakasniti krive objektivne težave in vzroki, radi katerih je tudi še sedaj nemogoče dati oceno trenutnega gospodarskega položaja in ekonomske politike v okviru podjetja, pa tudi v širšem merilu.

Vsi imamo več ali manj v mislih stabilizacijo in vse tiste ukrepe, ki so že storjeni in tiste, ki naj bi sledili, da bi sanirali dokaj nestabilni položaj v gospodarstvu. Kot je znano, so nekateri ukrepi za umiritev gospodarstva že storjeni, predvsem zmanjznitev cen, ki je izrazito kratkoročen ukrep, poostreni nadzor nad investicijami, ukrepi za zmanjšanje uvoza in kot zadnji spremembu vrednosti oziroma tečaja dinara. Kljub temu je trenutni gospodarski položaj dokaj nejasen, še bolj nejasne pa so perspektive v naslednjih mesecih. Dosedanji ukrepi za stabilizacijo so namreč le kratkoročni in ti ukrepi še ne dajejo neke vižje o razreševanju ekonomskih nasprotij v gospodarstvu, niti ne vsebujejo elementov, s pomočjo katerih bi bilo mogoče oblikovati neko poslovno politiko, pa naj si bo kratkoročno ali dolgoročno.

Naše podjetje je v letu 1970 poslovalo v dokaj neugodnih razmerah, zlasti pod vplivom pomanjkljivega in neustreznega gospodarskega sistema ter restriktivnih ukrepov, ki so začeli delovati v zadnjih mesecih lani. Ne nazadnje pa tudi zaradi gospodarske recesije, ki je zajela nekatere zahodne države, v katere tudi naše podjetje proda dobrošen del svoje proizvodnje. Izvoz je sicer v zadnjih mesecih lanskega leta in letos začel naraščati. To so pozitivna gibanja, ki pa lahko zavedejo, če ne upoštevamo napovedi večje recesije v več zahodnevropskih državah. Zato moramo računati, da bomo morali izvažati v še mnogo bolj ostri konkurenči.

V sklop večjih gospodarskih težav sodi tudi otejanje z likvidnostjo podjetja. Težave z likvidnostjo niso značilne samo za Brest, ampak je to splošen jugoslovanski pojav, kateremu vsaj za sedaj ni videti razrešitve v smislu dolgoročne sistemsko politike. V teh težavah se je znašlo naše podjetje že lani. Posledica recesije v Združenih državah Amerike je bila zmanjšanje izvoza na to tržišče, povečanje proizvodnje za domači trg, ki ni bil sposoben sprejeti povečane proizvodnje in novega programa. Leta je moral biti lansiran v proizvodnjo »čez noč« in je bil tržno pomanjkljivo pripravljen. Posledice teh nesorazmerij so bile povečanje zaloga gotovih izdelkov in s tem potreba po večjih obratnih sredstvih, katerih podjetje ni moglo samo kriti. Angažirana so bila nova bančna sredstva v obliki kreditov in s tem seveda tudi pritisk na proizvodne stroške,

katera bremenijo obresti od teh kreditov.

Kljub temu, da je splošni gospodarski položaj dokaj nejasen, je računati, da bodo sistemske rešitve prej ali sleg znane v mesecu ali dveh. Računati moramo tudi na to, da te sistemske rešitve same po sebi ne bodo razreševale gospodarjenja v posameznih gospodarskih organizacijah in da bistvene značilnosti dobrega gospodarjenja veljajo v vsakem sistemu. Prepričan sem, da bomo morali tudi v našem podjetju pripraviti ukrepe, ki naj zagotovijo uspešno gospodarjenje za letos. Zaključena modernizacija proizvodnje v letih 1969 in 1970 je vsekakor soliden temelj, na katerem je mogoče graditi našo poslovno politiko in se uspešno vključevati v stabilizacijske tokove našega gospodarstva. Realno sicer računam, da letos ne moremo pričakovati večjega rezultata v poslovanju, ki bi bil rezultat modernizacije proizvodnje, to pa zato, ker so programske težave v proizvodnji, ki so nastale že lani zaradi vzrokov, ki sem jih že našel. Te programske težave, ali iskanje novih programov, pa niso trenutno delo. Sodim, da pride lahko do uspešnih rešitev samo s poglobljenim študijskim delom, izhajajoč iz tržno razvojne usmeritve podjetja, tržnega programiranja novih proizvodnih programov, ki bodo posledica strokovne analize trga. Zato moram ob tej priložnosti poučiti pomen in odgovornost službe za raziskavo trga, pa tudi drugih strokovnih služb, ki morajo sodelovati pri ustvarjanju novih proizvodnih programov. Pripravo novih proizvodnih programov postavljam

kot najvažnejšo nalogu strokovnim službam v podjetju, katere važnosti se moramo vsi zavedati. Šele z osvojitvijo novih programov proizvodnje vidim realne možnosti, da nam vložena sredstva v rekonstrukcijo začno vračati trud in denar. Z drugimi besedami povedano, to je pot, ki nas bo pripeljala do optimalnega izkorisčanja proizvodnih sredstev.

Pri razreševanju take problematike stopa v ospredje, samo od sebe, vprašanje strokovnih kadrov. Delo in razvoj podjetja sta odvisna od strokovnih in vodstvenih kadrov. To je osrednje vprašanje kadrovske politike, ki mora skrbeti za nadomestne vodstvene kadre, za strokovnjake, pa tudi za temeljne proizvodne kadre. Sistematično si moramo prizadevati za izobraževanje sedanjih kadrov in za pridobivanje novih. Nenehno moramo tudi skrbeti za izobraževanje na delovnem mestu, za strokovno in kvalitetno delo, varnost pri delu in podobno. Ne nazadnje moram poudariti pomen stimulativnega načina nagrajevanja vseh zaposlenih s posebnim poudarkom na strokovnih delavcih. Le-teh namreč ne bomo mogli pridobiti, če bomo vztrajali na preživelih stariščih. Zavedati se moramo, da je povpraševanje po strokovnjakih večje od ponudbe in temu primerno moramo tudi voditi politiko nagrajevanja in kadrovanja.

Na področju kratkoročnih nalog poslovne politike v letošnjem letu, menim, da je treba izdelati akcijski program za racionalizacijo proizvodnje, zmanjšanje stroškov proizvodnje na vseh ravneh, zmanjševanje zaloga repro-

dukcijskega materiala, predvsem pa zalog gotovih izdelkov. Pripraviti je treba posamezne prodajne akcije za razprodajo gotovih izdelkov, ki jih ne bomo več proizvajali. Skratka, pripraviti moramo interni akcijski program v smislu stabilizacije in racionalizacije proizvodnje, kjer bodo morali prevzeti glavno odgovornost strokovni kadri. Poseben udarek morajo dobiti inovacije v tehnologiji in poslovanju. Pripraviti moramo stimulativnejši način nagrajevanja inovacij, da bi mobilizirali vse umske sposobnosti kadrov, ki so sposobni v tem

pogledu prispevati k prihodnji rasti ekonomske moči podjetja.

Učinkovito razreševanje teh problemov prav gotovo predstavlja tudi boljše pogoje za politično delovanje v podjetju ter utrjevanje in uveljavljanje samoupravljanja na vseh ravneh, posebno v poslovnih enotah kot samostojnih subjektih. In ne nazadnje, to predstavlja uspešno razreševanje osebnega standarda zaposlenih, ki mora rasti vzporedno z rastjo produktivnosti in rentabilnosti podjetja. Velja naj načelo, da osebni dohodek narašča v skladu z rezultati dela.

Inž. Jože Strle

Ženam ob prazniku

Čestitamo k Vašemu prazniku. Vse najboljše in najlepše želje! Več kot želje hočemo zliti v naše voščilo ženam, prav vsaki posebej.

Naša čestitka naj ne bo samo roža, ki hitro oveni, naše voščilo naj drži vse leto, prav do prihodnjega praznika. Ni praznik žena samo en dan v letu, dajajmo priznanja delovnim ženam vse leto!

Osmi marec vse napredne žene sveta praznujejo kot svoj praznik. Res je to praznik — praznik, ki dobiva na svojem pomenu iz leta v letu;

vsako leto je več čestitk, davrov in priznanj.

Letošnji osmi marec praznujemo v času stabilizacijskih ukrepov v našem gospodarstvu. Ti ukrepi pa imajo in bodo imeli močan vpliv tudi na najosnovnejšo celico naše družbe — na družino. Ali ne bo prav žena, kot že velikokrat, tudi to pot morala biti tista, ki bo znala prenesti te ukrepe na družino? To ni napoved, to je že dejstvo. Naloge, ki jih narekuje stabilizacija v tovarni in doma, niso manjne naloge delovnih žen v obdobju, ki je pred nami.

Naše žene, ki so bile v revolucionarni zgodovini vedno pripravljene in pogumne, bodo tudi v prihodnje sposobne dajati svoje moči za lepše življenje vse družbe.

Mnogo je še treba storiti, mnoge želje, ki smo jih ob prazniku že kdaj zapisali, so ostale neizpolnjene. Težiti moramo, da dobi delovna žena svoje pravo mesto v naših samoupravnih organih, težiti, da se vključi v tok samoupravnega delovanja. Kolikokrat bomo morali izraziti to željo?

Cestitamo Vam k prazniku! Sprejmite voščilo — priznanje za Vaše delo.

Vsebina:

- Novi direktor Bresta
- Pripojitev Gabra k Brestu
- Sindikalni občni zbori
- Marketing — izhodišče odločitev
- Rekonstrukcija vodovoda

Cerknica v februarju 1971, spet brez snega

MARKETING – izhodišče odločitev

Koncept marketinga se je razvil v obdobju tržnega gospodarstva kot aktivnost podjetij na trgu in analiza potrošnikovih želja. To je veliko širši pojem kot je samo prodaja blaga in storitev in mora težiti za raziskovanjem, programiranjem proizvodov in zalog, distribucijami, propagandno aktivnostjo in ostalimi servisnimi aktivnostmi. Konkurenca med proizvajalcji postaja iz dneva v dan močnejša, uspeh posameznega proizvajalca pa je odvisen od njegovega prilaganja željam potrošnikov. Tako politika proizvajalcu omogoča le koncept marketinga. Dejansko se potem koncept marketinga ne oddaljuje od odgovornosti, temveč prevzema odgovornost. Taka akcija koncepta o razvoju podjetja za zadovoljitev potrošnikovih zahtev, je ozko povezana z željami za doseganje maksimalnega profita, kar dejansko pomeni, da je koncept marketinga izhodišče koncepta politike o razvoju podjetja.

Nikakor se pri tem ne smemo zadovoljiti z doslej osvojenim tržiščem, temveč moramo z marketing koncepti razvijati plasman na novih tržiščih in pridobivati nove kupce na že osvojenih tržiščih.

B. Misič

Koncept marketinga različno pojmujejo, vendar ima za nove in sedanje proizvode ta koncept za cilj prepričati in zainteresirati kupca za nakup. Potem so trg in potrošniki tisti dejavniki, ki narekujejo proizvodnjo podjetja. Vsaka drugačna politika pomeni za podjetje stagnacijo. Zaradi tažjega razumevanja dajemo preglej stopnji tržnih raziskav, ki so del koncepta marketinga.

S tem nisem imel namena popularizirati koncepta marketinga, temveč samo prikazati njegovo nujnost v poslovanju. Ta koncept pa bo popoln in bo dal solidne rezultate, kadar ho dosegena faza aktivnosti vseh služb podjetja v duhu marketing koncepta, ker se bo podjetje z lastnimi proizvodi približalo željam trga in bo za nekaj korakov pred konkurenco.

Clovek, ki je lani gledal v časopisih, revijah, na panojih in po televiziji dan za dan takšne ali drugačne oglase, se je pogosto spraševal, ali je taka reklama res potrebna ali ne. O tem se mnogi

sprašujejo tudi danes, ko ugotavljamo, da so stroški za reklamo skoraj za polovico večji kot je bilo predvideno. Akcij je bilo več, le-te niso zajemale samo Slovenije, temveč vso Jugoslavijo. Žal so mnogi v Vojvodini in Makedoniji še decembra lani trdili, da Brestove propagande skoraj ni. Spomnimo se prodajne aktivnosti v začetku leta, ko je šlo za nov program v letu 1970 in je bilo več kot jasno, da smo močno imenujemo časopise, revije, televizijo — ter pri tem ugotovili,

Nova sedežna garnitura Sonja, izdelek Tovarne pohištva Martinjak

Reklamni nastopi v 1971. letu

Pot v Skandinavijo

Pot v dežele velike kupne moči, visokega življenjskega standarda, pot v dežele, kjer znajo prodajati znanje, kjer je otroku za pornografsko sliko v izložbi vseeno, ali jo vidi ali ne, je bila že dolgo načrtovana, saj je bilo to tržišče že od nekdaj zanimivo, vendar za BREST brez pravih izvoznih uspehov.

V začetku februarja sta to tržišče obiskala tovarša Jože Lesar in Dušan Trošek z nalogom marketing raziskave tržišča v Švedski, Norveški in Danski, na včaze poslovnih stikov z norveškimi in švedskimi proizvajalcji pohištva, izpostavitev stikov z veliko organizacijsko hišo in vrsto drugih nalog na tržišču.

Delovni naslov tega sestavka zahteva, naj pišem o poslovnih razgovorih v Skandinaviji. V začetku (to sem obljudil že na poti) pa bi le rad nekaj napisal o poti v Skandinavijo. V Cerknici je bilo vreme ob odhodu zelo lepo, tudi v Zagrebu, kjer smo sedli v Caravello, je bilo tako. Do Prage je še šlo. Tu pa se je začela odisejada — potovanje, dolgo in zapleteno, a s srečnim koncem. Zaradi megle v Kopenhangnu smo več kot dve uri stali v Pragi. Nervoza je naraščala — adio zveza s Stockholmom! Pa se le vzdignemo. Letimo, zavijamo. Kam? V Mölmo na Švedsko gremo, sporoča pilot. Še nekaj minut, pa bi tudi tam ne mogli pristati — povsod gosta megla. Pristanek — priznanje jugoslovanskim pilotom! JAT se je potrudil, da so nas in vrsto mednarodnih potnikov brez formalnosti prepeljali s taksijem do upravnega poslopja, do ladje, ki zaradi megle ni vozila, do ladje, ki je vozila in tako vse do letališča v Kopenhagen. Letalo za Stockholm je bilo napovedano za 22. uru, res pa smo vzleteli ob 24. uri in pristali ob enih prihodnjega dne, namesto ob 16.10 prejšnjega. Pa recite, če ni bila odisejada (samozavojno se nismo vozili, ker so prav tedaj železničarji stavkali). Pozneje sitnosti s potjo ni bilo — čudno se nam je zdelo le to, da avtomobili na širokih in odličnih cestah smejo voziti največ 110, največkrat pa je dovoljena hitrost 70 oziroma 90 kilometrov na uro. Verjeli ali

ne, vozniki spoštujejo te omejitve.

Dovolj je uvoda, sedaj pa k stvari.

Iz marketing vidika bi zapisal naslednje:

Skandinavija je vražje daleč, tovornina do njihovih meja je visoka od 4000 do 6000 za vagon. Carina, prometni davek, zaslужni uvoznikov, grosistov in detaljistov so tolikšni, da vkljub novemu tečaju dinarja ne moremo kaj, saj sme naša cena znašati komaj tretjino maloprodajne cene. V primeru, da prodajamo detaljistu sami, je to razmerje boljše. Prodajati detaljistu pa pomeni majhen odjem in vrsto drugih težav, ki jih iznajde kupec potem ko blago dobri. Nasi izdelki po designu nimajo s tistimi tam zgoraj nič skupnega. Morda stilno pohištvo, ki je zanimivo povsod in ne pozna meja. Da ne govorim o ostalem tapetniškem, pa tudi furniranem pohištву. Prednost prodaje imajo Poljaki, ki so bližu, Romuni, ki imajo drugačne kalkulacije kot mi, zahodni Nemci, ki so tudi bližu in povrh tega se visoko produktivni.

Naša pot bo prav gotovo najboljša, če bomo našli proizvajalce pohištva, ki bodo naše blago kupovali in prodajali prek svojih agentov na detajlisti in druge porabnike. Samo, če bomo tudi v te izdelki dali vse tiste stroške, ki jih povzročajo izdelki za domače tržišča, potem ne bomo skupaj zobali češenj. V nekem primeru smo bili s ceno kar za 50% predragi. Druga pot je neposredna povezava z velikimi prodajnimi hišami. Tu je največja ovira assortiman, ki je, verjeli ali ne, pre bogat. Videl sem sejme v Stockholmu, Oslo in Kopenhangnu, pa nikjer nisem videl niti razsvetljave omar, nikjer blagajn, radia in gramofonov.

Treba bo precej dela, da se bomo tudi mi aktivneje vključili na to tržišče. Ne samo v prodaji, še bolj v proizvodnji. Statistik, evidenc, cen in druge marketing navedake ne bi zapisoval, saj nas je preveč stala, da bi jo razdajali zaston.

O nalogi povezovanja in navezav poslovnih stikov z norveškimi, danskimi in švedskimi proizvajalcji povrh le to, da se bomo

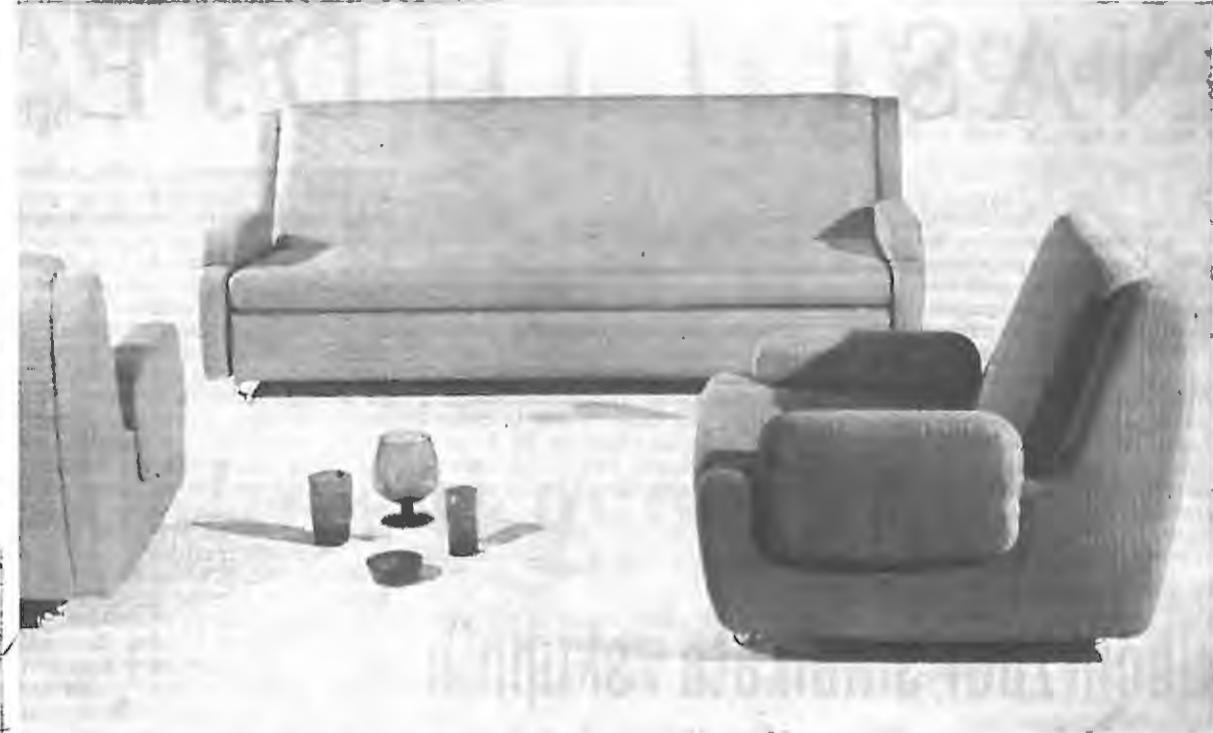
moralni še marsičesa naučiti. Od kvalitete izdelka — nobenih ostrih robov, robovi vsi z nalimki od 5 milimetrov naprej, lepo profilirani, obruseni. Površinska obdelava je taka, kot da bi res obilil z voskom, ki se sveti ali je mat. Preprosto povedano: zato, da bi dobili vtiš kvalitetnega videza tako obdelanega pohištva.

Obeta se sodelovanje z dvema tovarnami. Napravljeni so predlogi o vrnitvi obiskov — pripravljenost obojestranskega sodelovanja je na dlani. Kdo bo prvi začel? Že v uvodu sem povedal, da prodajajo znanje. Ponujajo nam Know-how za določeno vrsto izdelkov. Te ponudbe je treba preučiti — morda pa bi bilo res prav kupiti kaj znanja!

Iz tretje naloge, to je vzpostavitev stikov z organizacijsko hišo, ki je v preteklosti Meblu prodala mnogo znanja, lahko zapišem, da smo našli skupni interes, ki naj omogoči, da bodo tudi naše tehnične službe, projektiranje, terminiranje, stroški in še kaj, postavljene na ravni sodobne obdelave in poslovanja.

Poleg proizvodnih tovarn, v katerih so nam pokazali prav vse, od najbolj varovanih skrivenosti do preprostih postopkov, smo si ogledali tudi vrsto trgovin s pohištvo, med njimi tudi veletrgovino IKEA v južni Švedski. To je trgovina z 12.000 kv. m površine, z lastnim motelom, bazenom, ogromnim parkirnim prostorom, Trgovina teži na območju 100.000 družin. Prodaja vse za stanovanje. Od neopleskanih kuhih do zahtevnih dnevnih sob, od prtičkov za brisanje posode do najdražjih preprog, od sveče do kristalnega lestenca, od metle do najmodernejšega sesalca za prah. Še bi lahko našteval. Od poceni do ne preveč dragega pohištva. Predstavniki Slovenijalesa — domaći trgovci so z nami skupaj dobili novih idej za organizacijo trgovine pri nas. Kdaj bo ideja izpeljana in v kakšnem obsegu, je še težko reči. Ideja pa je le.

Biti prisoten na tržišču, ga poznati, je veliko bogastvo. Tudi naši tehnični kadri bi morali na takot pot v tovarne, na izmenjavo mnenj in znanja. Poglejmo samo primer površinske obdelave in jasno nam bo, kako več je

Urejanje trgovine pohištva v Cerknici, reportaža o otvoritvi bo v aprilske številki Brestovega obzornika

vredna praksa tovarne, ki porablja lak kot pa tovarna, ki ga prodaja.

Osem dni je hitro minilo. Sreča je v tem, da z letali vsaj za pot ne porabiš toliko časa. Večkratna pot iz Kopenhagna, kjer smo največ časa stanovali (okrog 30 km iz mesta) v Švedsko je ponoven dokaz, da je prav Švedska tista dežela, kjer je največja kupna moč v Evropi, kjer ustvarjajo najvišji narodni dohodek, kjer sta razvita industrija in trgovina. Razdalje so ogromne. Poti so kombinirane — z avtom — z ladjo — z avtom — z ladjo — z avtom.

Z vremenom je bilo precej sreča. V Oslu so govorili, da bi moralni tedaj imeti — 20°C, pa je bilo +2°C, v Kopenhagnu celo +9°C. Deževalo je le zadnji dan.

Še eno tržišče je obdelano. Poleg tržišč Avstrije, Zahodne Nemčije, Francije in Anglije imamo sedaj obdelano še Skandinavijo. To pa pomeni, da je marketing napravil korak naprej, v Evropi že tako daleč, da o njem in o programu s pohištvo dokumentarno razpolaga do kvalitet, ki so mnogim še neznane.

D. Trošek

kje ima kateri največji vpliv in zakaj. Ugotovili smo, da bi vsak izdelek moral plačati svojo propagando. V preteklosti smo nekatere izdelke forsirali, ker je bilo več fotografij, druge pa nehoti zanemarjali. Ali pa so bili še drugi vzroki — največkrat je bil oglas BREST — POHISTVO. Narediti je treba torej plan reklame po izdelkih. In če bo plan po izdelkih, potem naj strošek bremeni tiste izdelke, ki so reklame potrebni, drugi pa naj bodo oproščeni tega sodobnega davka tržišču. Če Sardan stola ne bi reklamirali, naj tisti dinarji, ki odpadejo na ta stol, povečajo njegovo rentabilnost, da ne bo večno postržek, ki ga vsi gradi gledajo. In takih izdelkov je še, da ne govorim o izvoznih izdelkih, ki reklame skoraj ne poznajo. Tudi sejemski stroški naj bremene izdelke.

Stroški reklame naj bodo v letu 1971 v skladu s stabilizacijskimi ukrepi v našem podjetju. Stroški naj znašajo letos, tako pravi plan, okrog 2 milijona din. V marketingu prav sedaj pripravljajo natančno razdelitev te-

Konec na 4. strani

NAŠI LJUDJE

Za naš razgovor smo tokrat izbrali delavko v Tovarni pohištva Martinjak Tončko Baraga, ki je v tej tovarni zaposlena že od leta 1947. V začetku pogovora je bilo v njenih besedah nekoliko bojazni, kasneje pa je pripovedovala z vso iskrenostjo in preprostostjo.

Rodila se je maja 1923. leta v Loškem potoku. Otreščo je preživljala v rojstnem kraju, kasneje pa se je za vedno preselila v Grado. Vojna tako kot mnogim drugim, tudi njej ni prizanesla. Zaprtja je bila na Rakeku, v Ljubljani ter Žlebiču, od koder se je 6. maja 1945, natanko na svoj rojstni dan vrnila domov.

V tovarni pohištva je pričela delati 6. aprila leta 1947 kot poslovnica pri čelilniku. Naporno delo ji ni vzelog poguma, da ne bi s svojo pridnostjo ter voljo dobila samostojnega dela za strojem. Najprej na miznih ter nadmiznih rezkarjih, kasneje pa pri čepilnem avtomatu, kjer dela sedaj že šesto leto. Kljub večletnemu delu ob nevarnih strojih, Tončka pri delu ni imela nesreče. Nepričakovano pa jo je prizadela bolezna hrbitnice, zaradi katere je moralo na težko operacijo ter na dvainpolletno bolovanje. »To so bili težki in dolgi dnevi,« pripoveduje sedaj, ko se

spominja takratnega počutja. Kako tudi ne. Zdravniki so ji prerokovali le še tri mesece življenja, ki pa so se po uspešni operaciji ter volji do življenja podaljšali v normalno življenje.

Kot dolgoletni delavec BREST se Tončka z radostjo spominja priznanja za njeno delo. Za desetletnico je dobila ročno uro, ki jo nosi se sedaj in še ni bila deležna večjega popravila. Po petnajstletnem delu je dobila kolo ter torbico, za dvajset let dela pa denarno nagrado. Nikakor se ne more sprijezni, da je bil ukinjen dodatek za stalnost, saj bi ji nadomestil razliko v osebnem dohodku sedaj, ko so roke počasnejše in se hitreje utrudijo.

Zanimalo me je njeno mnenje o novi analitični oceni delovnih mest ter o disciplini v oddelku. Pravi, da je analitična ocena kot eno izmed merit osebnega dohodka v glavnem v redu, precej pričemb, ki jih je bilo v javni razpravi, pa bo potrebno upoštevati. In o disciplini: »Ta je hujša kot doma!«

Za konec sem jo še pobral, če bere Brestov obzornik. Zagotavljal mi je, da ga vsega prebere še isti dan, ko ga dobri, križanke pa so nekoliko pretežke. Verjetno ima prav. Zakaj ne bi bila križanka lažja, primerja tudi za obzorje vseh naših delavcev, saj ima končno besedo vedno žreb, list pa bi se s svojo celotno vsebino še bolj približal kolektivu.

F. Strukelj

Občni zbor sindikata v skupnih strokovnih službah

Ne izgubljajmo časa z nepomembnimi zadevami, lotimo se reševanja tistih problemov, za katere smo poklicani, zadolženi in odgovorni.

Sindikalna organizacija v Skupnih strokovnih službah se je po dvakratnem sklicu le sestala na svojem občnem zboru. Po drugem sklicu je prišlo na občni zbor nekaj nad 90 članov. Tako je bil občni zbor končno le sklepčen in je lahko opravil svoje delo. Čemu tako slaba udeležba? To vprašanje so si zastavljali tisti člani sindikata, ki vidijo v njem revolucionarno delavsko organizacijo, ki varuje delavske in samoupravne pravice ter s svojimi mnenji in predlogi vpliva na tok sodobnih družbenih dogajanj. Mar nekateri res pozabljajo, da je sindikat delavska organizacija, ki lahko odločilno vpliva ne samo na družbenia dogajanja, ampak tudi na odnose med ljudmi in ne nazadnje tudi na konkretno delo in težave, s katerimi se srečujemo vsak dan. Ali pa misljijo, da je sindikat organizacija, ki naj skrbi samo za ozimnico? Čemu se torej nekateri izmikajo tako pomembnim zborom kot je občni zbor sindikata? Ali so pri podjetju zaposleni samo zato, da zadovoljijo le svoje lastne interese, reševanje vprašanj, ki so skupnega pomena pa prepuščajo nekomu drugemu. Glasni pa postajajo tedaj, kadar je zradi trenutnih težav kje slišati, da bodo osebni dohodki nižji ali pa bodo izplačani kakšen dan pozneje. Kje je zavest takih posameznikov? O teh vprašanjih je tekel nevezan pogovor med tistimi člani kolektiva, ki so zamenčali na sklepčnosti občnega zobra sindikata pri prvem sklicu.

Po izvolitvi ustreznih organov za vodenje in delo občnega zabora ter po vsebinsko bogatem poročilu predsednika, je bilo kot običajno zelo težko pričeti z razpravo. Bolj za šalo kot zares se je razprava začela z ugotovitvijo, da sindikalna organizacija skupnih strokovnih služb ne vodi blagajnske knjige, ker se je menda izgubila. Končno je bilo le ugotovljeno, da je nekje v arhivu podjetja, toda da je od zadnjega vpijanja preteklo že dve leti. Ceprav je važno, da sindikat vodi blagajnsko knjigo, to le ni bistveni problem, ob katerem naj bi izgubil čas občnega zbor.

Kasnejša razprava pa se je usmerila v objektivno kritiko in se zaustavila ob težavah, ki se porajajo v zvezi s stabilizacijskimi ukrepi v gospodarstvu. Vse premalo je še čutiti vpliv skupnih strokovnih služb na proizvodnjo. Temu je verjetno kriva slabša organizacija dela. Premalo je tudi odgovornosti, preveč časa gre za drobne težave, velike pa se kopijo. Slišati je bilo očitke, da je preveč ljudi na skupnih službah, kar pa bo verjetno držalo le toliko, da bi bilo mogoče s tem številom ljudi mnogo več narediti, če bi resnično vsak dal od sebe vse, ali vsaj toliko, kolikor zmore in zna. Tisti, ki ne zna ali noče delati, pa ne potreben ne skupnemu službam na Brestu. Rabimo torej ljudi, ki bodo strokovno in s cetočim odgovornostmi s primerno zavestjo delati to, kar od strokovnih služb pričakujejo proizvodnja.

Zaključek občnega zabora je bil, da morajo skupne strokovne službe delati bolj racionalno in bolj učinkovito kot doslej, pri tem pa bo sindikat večkrat razpravljal o kritičnih vprašanjih.

F. Tavželj

REKLAMNI NASTOPI V 1971. LETU

Nadaljevanje s 3. strani ga zneska po nosilcih stroškov. Pravijo, da je to dokaj realen znesek, da pa bo potrebno dobro gospodarjenje, če nočemo brez potrebe tega zneska preseči.

Kaj vse bo zajemala ekonomska propaganda v 1971. letu?

Na prvem mestu bo največ denarja pobrala televizija v Ljubljani, Zagrebu in Beogradu. Na drugem mestu bodo prospekti, na tretjem objave v časopisih in revijah. Tudi sejmi v Zagrebu, Beogradu, Ljubljani — Parizu in Tripolišu bodo stali precej novih dinarjev. Stalna najemnina pa novejših, svetlobnih reklam in drugi podobni stroški bodo bremenski podjetje kot celoto.

BREST — POHISTVO je že dobro znano na jugoslovanskem trgu, zato je prav, da naša propaganda utrujuje ta pojem na ravni kvalitetne in v naprej dobro preučene ekonomske propagande.

D. Trotovšek

UGODNOSTI za starejše delavce

Delavski svet Tovarne pohištva Cerknica je odobril ugodnosti delavcem, ki so zdravstveno in delovno prizadeti.

Predlog o tem, kateri delavci so upravičeni do ugodnosti, je izdala posebna strokovna komisija.

Delavski svet je pri tem zadolžil pristojne službe, da pravilnik, ki ureja ugodnosti za starejše delavce tekoče izvajajo.

J. Klančar

Potrebe po stanovanjih pa so čedalje večje zaradi večjega obsegja proizvodnje in večjega števila zaposlenih. Tudi kar zadeva gradnjo individualnih hiš ali pa skupnih stanovanj v blokovski gradnji, delavci z nižjimi osebnimi dohodki pod sedanjimi pogoji kreditiranja ne morejo do lastnega stanovanja. Zato menimo, da bi bilo treba drugače reševati stanovanjsko politiko in omogočiti, da bi lahko tudi delavci z nižjimi osebnimi dohodki prišli do lastnega stanovanja.

V preteklem letu je bilo vloženih v finalno proizvodnjo veliko sredstev. Ta naj bi sedaj vracača sredstva za investicije primarne proizvodnje. V letu 1971 bi morala naša žagalnica obravnavati v treh izmenah, če bi hoteli razrezati vso hladovino, ki jo bomo dobili. Vemo pa, da je žagalnica zelo zastrela in zaostala. Že več let si naši organi upravljanja prizadevajo za sredstva za modernizacijo žagalnice. Upamo da bomo kot edina poslovna entita, ki bo razzagavala hladovino na tem področju, le upravičeni, da vsaj v letu 1971 pridemo na vrsto za sredstva za modernizacijo žagalnice.

Na občnem zboru so menili, da bi v tej poslovni entoti ustanovili samostojno mladinsko organizacijo, ker je med novo zaposlenimi delavci največ mladine. Skrb za to naj bi prevzel novi izvršni odbor sindikata. Le-ta naj bi oblikoval program njenega dela in nudil organizacijsko in finančno pomoč v začetnem obdobju njenega delovanja.

V začetku februarja se je konstituiral izvršni odbor sindikata v Tovarne pohištva Cerknica. Za predsednika sindikata je bil izvoljen tovarš Valentin Šubic, instruktor montaže, za njegovega namestnika Franc Zevnik, za tajnika Jože Obreza in za blagajnika Bernarda Drenika. Za inventar in osnovna sredstva pa je odgovoren Peter Toplak.

Novega predsednika sem naprosil za kratek razgovor:

»Ali ste funkcijo predsednika sindikata sprejeli takoj ali še po daljšem nagovaranju?«

»Ne, funkcije predsednika nisem takoj prevzel. Sprva sem predlog zavrnil, ko pa sem uvidel, da imajo ostali člani odbora varne zaupanje, sem pristal. Zavedam se, da to ni preprosta funkcija, moram pa reči, da inam že nekaj izkušenj pri delu v sindikatu.«

»Ali ste član Zveze komunitov?«

»Ne, nisem član Zveze komunitov, saj sem lahko kljub temu aktivni član sindikata ali drugih političnih organizacij, mar ne?«

»Za katera vprašanja se boste zavzemali v letosnjem letu?«

»Izvršni odbor sindikata se bo letos skušal uveljaviti in okrepiti svoj vpliv. Zavzemali se bomo za ustreznajši proizvodni assortiman, za boljšo organizacijo dela in

večjo produktivnost, za višji standard zaposlenih, boljšo skrb za starejše delavce in za rekreacijo zaposlenih.«

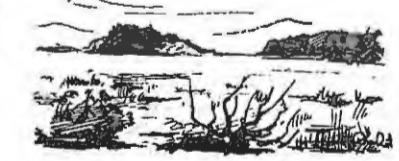
»Kako naj bo po vašem mnenju organizirana rekreacija naših delavcev?«

M. Šepc

Nov izvršni odbor sindikata

večjo produktivnost, za višji standard zaposlenih, boljšo skrb za starejše delavce in za rekreacijo zaposlenih.«

»Kako naj bo po vašem mnenju organizirana rekreacija naših delavcev?«

»Tako, kakor je bilo rečeno na občnem zboru. Pristojne službe naj organizirajo za delavce rekreacijske centre, za tiste, ki si želijo na morje, ob morju, za tiste, ki želijo drugam, pa drugie. Pred organizacijo rekreacijskih centrov naj se izdelava analiza o željah delavcev in se na tej podlagi delavcem organizira počitnice. Enodnevni izleti so po mojem mnenju preveč utrudljivi. Namesto tega bom predlagal izvršnemu odboru, da organizira med letom več srečanj kolektiva. Zavedam se, da je tako srečanje glede na število zaposlenih težko, vendar je z dobro organizacijo tudi to mogoče.«

J. Klančar

CENTRALNO SKLADIŠČE

vzdrževalnega materiala in drobnega inventarja

Preteklo leto so v oktobru na strokovni konferenci razpravljali o poslovanju z materiali za vzdrževanje, drobnim inventarjem in rezili. Nenavadni vzrok, da se je poslovanje s temi materiali strokovno postavilo pod drobnogled, je bila ugotovitev finančne službe, da nam ti materiali neprekajeno vežejo v zalogah 100 milijonov starih din obratnih sredstev.

Nadrobni pregled poslovanja je pokazal, da imamo v glavnem opravka z materiali grupe C, kar pomeni, da se na tem področju uporablja zelo veliko število materialov, ki vsak zase predstavlja majhno vrednost. Ta značilnost je bila tudi vzrok, da je bila kontrola nad poslovanjem v dobrini meri zanemarjena. Osnovne slabosti ki se pojavljajo, so:

— Planiranje materiala ni mogoča, ker zato ni postavljenih osnov in se zaradi tega naročila prožijo stihiski oziroma tedaj, ko je že potreba za materialom.

— Nabava je zaradi pavšalno določenih dobavnih rokov in zaradi naročanja, ko že nastopa potreba po materialu, izredno otežena. Zato se pojavljajo stalni konflikti med nabavno službo in naročniki materiala.

— Materiali so vskladiščeni v petih skladisih, kar onemogoča pregled nad zalogami in se zato pod nujno naročajo materiali, ki dostikrat istočasno stoe v enem izmed skladisih.

— Isti materiali imajo v različnih skladisih različno ime in šifro, kar onemogoča delo na standardizaciji.

— Sodelovanja skupin za vzdrževanje in tehnologov ter medsebojne pomoči skoraj ni. Materiali in orodja, ki so v eni poslovni enoti ocenjena kot zelo dobra, v drugi poslovni enoti ocenjujejo kot slaba in ker so v teh ocenah popolnoma suvereni, razširajo spisek materialov, ki jih uporabljamo.

— Pregled je pokazal, da le približno tretjino vseh materialov uporabljamo v vseh poslovnih enotah. Ker so tudi ti materiali ločeni, se pojavljajo pretirane zaloge.

Na osnovi gornjih slabosti so člani strokovne konference sklenili, da se organizira v okviru po-

gonskega servisa Tovarne pohištva Cerknica centralno skladisce za vzdrževalni material in drobni inventar. Kadrovska služba je bila zadolžena, da poišče primera, ki bi začel sistematično urejati poslovanje na tem področju. Delo na tem področju bo dokaj zamudno, saj bo potrebno za vsako grupo mate-

riala (ležaji, orodje in podobno) najprej narediti izbor oziroma standardizirati materiale, ki jih bomo v prihodnje uporabljali. Istočasno pa bo treba določiti, kolikšna zalogaj je potrebna v priročnih skladisih v poslovnih enotah in v centralnem skladislu, da bodo materiali na zolagi, ko jih bomo rabili, a da nam istočasno

ne bodo vezali preveč obratnih sredstev. Poleg tega bo treba določiti način in vzpostaviti evidenco za pravočasno naročanje in dostavljanje materialov v priročna skladisca.

Centralizirano vodenje evidenčne, naročanje in standardiziranje materialov naj bi vplivalo na boljše sodelovanje vzdrževalnih skupin in tehnologov v podjetju. Končni učinek pa se bo pokazal v manjših zalogah, ki bi se po oceni morale zmanjšati za približno tretjino sedanjih zalog.

F. Mele

MNENJA IN KРИТИКА

Ob novi analitični oceni

Kdo je odgovoren, da nova analitična ocena ni tako kot bi morala biti?

Sistem našega poslovanja je tako razdeljen, da imamo analitično oceno za vsako delovno mesto. To je do neke mere pravilno, da vsak delavec dobi, kar pač ustvari. Vprašanje pa je, kako je delavec ocenjen v primeru s sosedom. Tudi prejšnja analitična ocena delovnih mest ni bila najboljša, vendar je bila toliko časa v veljavi, da so ljudje že pozabili na vse te stvari.

Lani smo imeli rekonstrukcijo v vseh naših poslovnih enotah, zato se je pojavila nujnost novih tehnoloških postopkov, s tem pa tudi nove ocenitve delovnih mest. Vendar je ta na žalost udarila mimo, ni zadebla v jedro samega proizvajalca. Zakaj je sedaj toliko vroče krvi? Tega ne bi bilo treba. To se pravi, da nekaj ni v redu. Razponi so previliki, če oddelka do oddelka so razlike, za podobno delo so velike razlike. Tudi za enaka dela med poslovnimi enotami so velike razlike, kar seveda ni pravilno.

Jasno je, da razlike morajo biti, vprašanje pa je, kolikšne. Ob tem se pojavi vprašanje resnosti, ki pa se tu izgubi in nima veljave. Nikakor ne morem verjeti, da so to delo opravili strokovnjaki in da so prav ti strokovnjaki streljali mimo tarče, ki je daleč vidna in zgrešili cilj. Poleg tega to tudi ni poceni, to nas je vse skupaj precej stalo. Da pa vse te stvari ne bodo tako tragične, bomo pa mi kot nestokovnjaki kazali na napake. Komisija, ki je uvidela napake pri ocenitvi, pa se je znašla, če da je to delo

nas samih instruktorjev. Res pa je, da ni nihče izmed instruktorjev sodeloval in prav v tem je napaka, ki ne bo prav gotovkmalu pozabljena.

V. Šubic

Odgovor:

Javna razprava o predlogu analitične ocene delovnih mest je za nami. Po oddelekih vseh poslovnih enot so bili organizirani sestanki, na katerih je bil vsem jasno obrazložen namen novih ocenitev in tudi javne razprave. Članek z naslovom Ob novi analitični oceni pa očitno dokazuje, da tov. V. Šubic ni razumel ali nečete razumeti cilja teh razprav in da ne pozna osnovnega nameha nove analitične ocene delovnih mest. Zato ni odveč, da še enkrat povemo osnovne značilnosti, ki so narekovala tako zahtevno in obsežno delo.

Delo, ki se opravlja v različnih fazah in dejavnostih organizirana delovnega procesa, se zelo razlikuje po sestavljenosti delovnih operacij. Različne vrste dela se med seboj razlikujejo po strokovnosti, ki je potrebna za opravljanje dela, po odgovornosti, ki je povezana z opravljanjem dela, po naporu, ki je potreben zopravljanje dela in po vplivih okolja, ki so odvisni od vrste delovnega procesa, tehnične opremljenosti in klimatskih razmer. Z rekonstrukcijo tovarne in z reorganizacijo v letu 1970 so se omenjene zahteve znatno spremene.

nile. To je narekovalo, da je najvišji organ upravljanja na Brestovem sklenil, da se ponovno oceni vse delovna mesta po analitični metodi. Ta metoda je tudi najzahodnejša in daje s smotrnim prilagojeno metodologijo najbolj zanesljive rezultate.

Komisija za organizacijo in vrednotenje dela je ocenjevala delovna mesta, ne pa delavcev, ki zasedajo ta delovna mesta. Ocena delovnega mesta je seštevek ocenitev po vseh zahtevah, ki jih obsegajo metodologija analitičnega ocenjevanja.

Zato je še teže sprejeti neodgovorno pisanje tov. V. Šubica, saj brez kakšnekoli utemeljitve na pamet in vse — povprek ocenjuje delovna mesta po poslovnih enotah oziroma delavce, kar je še bolj zgrešeno. Komisija predpostavlja, da so v predlogu mogoče napake, zato je organizirana javna razprava. S tem imajo vsi člani delovne skupnosti možnost, da pri izdelavi analitične ocene sodelujejo in predlagajo tisto, kar je najboljše. Upoštevani bodo vsi predlogi, ki so utemeljeni in prispevajo k najboljši rešitvi in pravični ocenitvi delovnega mesta.

Če bi tov. V. Šubic prej pomislil in se vsaj delno poglobil v strokovni del analitičnega ocenjevanja, gotovo ne bi napisal takoj nekonstruktivnega in neodgovornega članka.

I. Skrlj
tajnik komisije za analitično oceno

Akcija 75

Nadaljevanje iz prejšnje številke
Na vprašanje, zakaj se ne ukvarjajo s telesno kulturo, so mladi odgovore razvrstili takole:

Ni pogojev oziroma možnosti — 57 odgovorov

Nimam časa — 25 odgovorov
Obremenjenost z delom oziroma družinske obveznosti — 5 odgovorov

Ni interesa — 2 odgovora.
Starejši so tudi tokrat drugače razvrstili odgovore:

Nimam časa — 49 odgovorov

Ni pogojev oziroma možnosti — 25 odgovorov

Obremenjenost z delom in družinske obveznosti — 8 odgovorov

Ni interesa — 2 odgovorov.

Pomislimo, da je anketne liste dobilo 960 ljudi, od katerih jih 744 ni vrnilo vprašalnih pol in so s tem po naši sodbi jasno pokazali, da se ne ukvarjajo s telesno kulturo in da nimajo niti interesa. Zato lahko rečemo, da se jih s telesno kulturo izmed 960 ljudi ukvarja le 86 ali 8,9%, medtem ko se z rekreativnimi dejavnostmi vsaj enkrat letno bavi 107 ljudi ali 11,2%.

Vemo, da je bilo nekaj napak na telesni strani, nekaj nerestnosti s strani anketiranih, kljub temu pa smo prišli do dragocenih podatkov.

Na mladinski aktiv je 19. decembra 1970 organiziral javno razpravo o problemu telesne kulture in rekreacije v naši gozdarski organizaciji in občini. Na razpravi so bili mladi ljudje iz kolektiva in dijaki tehnične srednje šole iz Cerknice, medtem ko so opravičeno manjkali nekateri predstavniki družbeno političnih organizacij.

Po zanimivi in razgibani razpravi so člani mladinskega aktiva sprejeli naslednja stališča:

1. V naši delovni organizaciji je potrebno delovno mesto referent za rekreacijo in telesno kulturo.

2. V osnovnih šolah naše občine bi morali biti obvezni in brezplačni tečaji plavanja in smučanja.

3. Sredstva, namenjena za rekreacijo zaposlenih, moramo koristiti — v rekreacijskih središčih za letno tedensko rekreacijo na morju in v planinah.

4. Izgraditi je treba rekreacijsko in športno središče v Cerknici. Trenutno je najbolj potreben telovadnica.

5. Družbeno politične organizacije in vodstvo podjetja se morajo bolj zavzemati za innožični šport in rekreacijo.

6. Za telesno kulturo in rekreacijo občanov je treba odmeriti znatno več sredstev.

7. Mladinski aktiv Bresta pa se obvezuje, da bo pomagal in sodeloval pri razvijanju telesne kulture in rekreacije v občini.

D. Frlan

Vsklajevanje primarne proizvodnje s porabo v poslovnih enotah

Pri tem pa nastopijo največje težave.

V času, ko je treba sestavljati letne plane proizvodnje, prodaje, porabe in drugega, poslovnim enotam največkrat še ni znan natančen program za planirano obdobje. Poleg tega prihaja med letom do večjih sprememb v assortimentu, tako da planske službe deiansko ne morejo sestaviti realnih planov porabe surovin. Plan sicer sestavijo, vendar na podlagi porabe v preteklem obdobju, kar pa pri neustaljeni proizvodnji ne more biti tudi osnova za v prihodnje. V čem je glavni vzrok, da ne moremo napraviti natančnega programa za leto dni v naprej, je težko reči. Menim, da ima pri tem odločilno vlogo tržišče. Njasi bo vzrok netočnega planiranja v tem ali drugem, posledice so občutne. Omenim najle tiste, ki zadevajo primarno službo.

Nikakršna novost ni, da je treba bukov žagan les pred uporabo vsaj pol leta zračno sušiti. Pri močnejših dimenzijah pa se ta rok podaljša na celo leto in tudi več. Če upoštevamo, da je v naših razmerah razrez bukovine v glavnem sezonskega značaja, to se pravi, da ga razžagamo le v pomladanskih mesecih, potem je razumljivo, da mora služba, ki je odgovorna za oskrbo s surovinami, vsklajevati lastni razrez in sklepati pogodbe za nakup za vse leto vnaprej. To pa je izvedljivo, če poslovne enote pravočasno dostavijo plan porabe surovin po količini, vrstah lesa, dimenzijah in rokih — prav tako za vse leto.

Pri določanju virov dobav moramo upoštevati plane porabe, ki jih dobimo od poslovnih enot. Takoj, ko je les nažagan, osušen in tako pripravljen za uporabo, pa večkrat pride do zamenjave assortimenta v proizvodnji in s tem tudi do sprememb v potrebnih surovinah. V takih primerih je rešitev v dodatnem — nepredvidenem nakupu, kar je navadno pogojeno z višjimi stroški, predvsem zato, ker so pri takem na-

kupu vedno postavljeni neprimerno kratki dobavni roki.

Na račun takih sprememb nam pogosto naraščajo zaloge surovin, česar pa si nikakor ne želim. Če je les žagan v standardnih dimenzijah, so še možnosti za prodajo. Vendar moramo na zahtevo tovarn večkrat žagati les v takih dimenzijah, ki jih tržišče ne priznava. V takih primerih pa ostaja blago na zalogi dalj časa kot bi bilo potreben in postopoma izgubila vrednost.

Spričo takih pojavov se ni čuditi, da primarne poslovne enote odklanjajo naročila finalnih tovarn, saj jim pri našem veljavnem obračunskem in samoupravnem sistemu ne more in ne sme biti vseeno, kakšne zaloge imajo, kakšna je pri tem vezava obratnih sredstev in kakšno vrednost dosegajo pri posameznih izdelkih.

V prihodnje bo treba tudi omenjeno problematiko jemati nekoliko bolj resno, če hočemo z boljšo delitvijo dela, ob boljših medsebojnih odnosih in učinkovitejšem zniževanju stroškov dosegati še boljše poslovne uspehe.

A. Hiti

Inštruktor nadzira delo v pripravi furnirja v Tovarni pohištva

Delo trgovskih zastopnikov

Delo trgovskih zastopnikov je zelo odgovorno in težavno. Ob vsakem stiku s trgovci, s posameznimi potrošniki ali s katero koli ustanovo se morajo prilagajati tako, da dobi ob tem stiku vtič, da ima pred seboj človeka, ki zastopa firmo, s katero mora sodelovati in v katero mora dobiti zaupanje za prihodnje delo. Ob številnih stikih in različni miselnosti ljudi doživi trgovski zastopnik marsikaj zanimivega, včasih prijetnega, marsikaj pa tudi kaj neprijetnega. Zato ima to delo svoje dobre in slabe strani.

Dobre strani tega poklica so: Trgovski zastopnik ima čast, predstavljati firmo in sklepati posle. Ob svojem delu lahko razpravlja o različnih vprašanjih, spozna se in ima stike z mnogimi ljudmi, spoznava njihovo miselnost, običaje, najrazličnejše kraje naše domovine in lahko spremi naša splošna gospodarska gibanja. Vedno je lepo oblečen in dobro zaslubi.

Ima pa to delo tudi svoje slabe strani. Zastopnik se mora odpovedati marsikateremu užitku, pogosto mora pritrjevati stvarem, ki jim sicer ne bi, biti mora vesel, tudi če mu ni do veselja, ne more spati, kadar bi želel, prilagajati

se mora okolju, vedno mora biti točen, nenehno je na poti in zato večkrat tudi v smrtni nevarnosti, pa še bi lahko naštreljal.

Dober trgovski zastopnik mora imeti naslednje lastnosti: delovne izkušnje, ljubezen do svojega dela, poleg izobrazbe mora imeti tudi naravno inteligenco, hitro se mora znati prilagoditi, ne sme biti len, imeti mora bogato besešišče. Poleg interesov svoje firme mora skrbeti tudi za interes poslovnega partnerja, dobro mora poznati blago, ki ga prodaja in njegove tehnološke posebnosti. Dodobra mora poznati tudi tržišče, na katerem dela in o tem poročati svoji firmi. Storiti mora vse za to, da ne bi trpel ugled njegove firme, ker bi to vplivalo na njegovo delo in na zaupanje pri kasnejših pogovorih s poslovнимi partnerji.

O povezavi med strokovnimi službami v podjetju in trgovskimi zastopniki bi lahko dosti pisal, ker imam ob tem že mnogo izkušenj. Vsak trgovec ima svoje načrte in svoje težave, vsak ima svoj način dela. Zato mora zastopnik že ob prvem srečanju naglo oceniti trgovca, na videz soglašati z nekaterimi njegovimi stališči, čeprav ne misli tako. Vendar pa si tako lahko pridobi

njegovo zaupanje, če je dosegel to, potem posli kar sami stečejo. To pomeni, da so največje težave ob prvem srečanju, kasnejši uspeh pa je odvisen predvsem od tega, kako zna trgovski zastopnik izkoristiti prve uspehe.

Doslej sem pisal predvsem o normalnem poslovanju, omenim pa naj tudi nekatere težave. Dobro in koristno bi bilo, če bi prišlo do skupnega sestanka v podjetju, na katerem bi se o vseh težavah podrobno pogovorili. Večina ljudi najprej gleda na svoje osebne interese, šele nato pa na interese skupnosti in podjetja. Med delom si vsakdo prizadeva predvsem za svoje gmotno stanje. To velja predvsem za zastopnike, ki zastopajo več podjetij. Ti si želijo samo čimveč osebnega dohodka, zato so nelojalni do drugih firm, pride celo do podkupovanja in podobnih umazanih stvari. Takšni zastopniki ustvarijo največ težav na terenu.

Mislim, da sta perspektiva in uspeh nekega podjetja odvisna predvsem od pravilne raziskave tržišča. Pri tem pa lahko mnogo pripomorejo pravi trgovski zastopniki, ki delajo na terenu. Povezava med strokovnimi službami na Brestu in zastopniki je v zadnjem času kar dobra, če-

sar ne bi mogli reči za prejšnja obdobja, ko smo imeli veliko težav predvsem zaradi odpreme in reševanja reklamacij. Kar se tiče proizvodnega programa je še vedno isti in mislim, da ob takem tempu proizvodnje v prihodnje ne bo težav. Seveda, če bomo uspešno rešili še nekatere skupne težave (reklamacije, ostrejsa kontrola v proizvodnji in več elastičnosti pri oblikovanju proizvodnega programa).

Ta sestavek sem napisal z željo, da bi tudi naši bralci spozna-

li, s kakšnimi težavami se srečujemo na terenu in kako jih poskušamo reševati. Če delovna skupnost gleda na trgovske zastopnike samo po plačilnih listah, si ljudje ne morejo ustvariti jasne podobe o njih in njihovem delu. Tako bodo bralci vsaj delno spoznali delo teh ljudi, ki si prizadajo, da bi uresničili zaupanje podjetja.

H. Banković

(trg. zastopnik za SR Srbijo)

Kje so vagoni?

Ob skladišču gotovih izdelkov v Cerknici smo položili železniški tir. Rekli smo si, da bo ceneje prepeljati vagoni z Rakeka v Cerknico in nazaj kot blago dvakrat prekladati.

Zdaj imamo lepo zimo, cesto popravljeno, razširjeno in ojačano, vagonov pa ni. Spet blago dvakrat ali celo trikrat prekladamo in se niti ne moremo več pohvaliti, da imamo železnično. Kje je vzrok, da ne prevažamo izdelkov tako kot smo si zamislili?

Podjetje obrača, cestno podjetje obrne! Ali še bolj po domače — delali smo račun brez cestnega podjetja.

V Jugoslaviji velja določilo, da je za vozila, ki presegajo dovoljene izmere in težo oziroma osne pritiske, potrebno za prevoz posebno dovoljenje. Taka dovoljenja izdajajo cestna podjetja, pri tem pa uporabljajo posebno tarifo, ki je zelo progresivna. Pri večjih težah postane prevoz tako drag, da si ga preprosto ni moč privoščiti, nikakor pa, da bi s tem pocenili prevoz. Teža okrog 40 do 50 ton, ki jo dosegajo vlačilci z vagoni, še ni tako kritična. Žal je Cestno podjetje iz Ljubljane izračunalo, da bomo morali plačati za prevoz kompozicije, kakršno smo opazovali okrog novega leta, kar 50 do 60 dinarjev za vsak prevožen kilometr.

Zadeva nam ni šla v račun. Sodimo, da je tak znesek močno pretiran. Najbrž bi zadostovalo 10 do 12 dinarjev za prevoženi kilometri. Pri cestnem podjetju nadaljujemo s prijateljskim prepričevanjem. O tem, kdo ima prav, pa bo odločila prihodnost. Zabukovec

NOVE DELOVNE OBLEKE

Za delavce in delavke našega podjetja bomo letos nabavili namesto delovnih halj delovne oblike.

Že lani je bil sestanek predstavnikov večjih lesnoindustrijskih podjetij Slovenije, ki so odgovorni za varnost pri delu. Na tem sestanku so se dogovorili, da bodo za delavce v lesni industriji nabavili enotne delovne oblike. Obleke iz dveh delov; hlače (farmerice) in krila so modre barve, medtem ko so zaščitne srajce za ženske in moške oranžne barve.

Za delavce, ki delajo zelo umazana dela in je umazanju težko odstraniti, pa bodo tudi zaščitne srajce modre.

Delovne halje bodo dobili le delavci, ki delajo pretežno umsko delo in sicer moški v sivi in ženske v svetlo modri barvi.

Z nabavo novih delovnih oblek pa je tako postalo aktualno vprašanje garderob. V Tovarni po hištvu Cerknica sicer imajo garderobe, v njih pa ni prostora, v katerih bi se delavci in delavke preoblačili. Še večje težave pa so z nabavo novih delovnih oblek nastale v TP Martinjak in tudi v ostalih poslovnih enotah, ki garderob sploh nimajo. Zaradi neurejenega vprašanja garderobnih prostorov delavci nove zaščitne oblike odklanjajo. Raje bi tako kot do sedaj, imeli delovne halje, ki so za preoblačenje zelo preproste.

Kdaj bo akcija krvodajalstva

Republiški komisija za krvodajalstvo pri republiškem odboru Rdečega križa Slovenije je za leto 1971 pripravila časovni program in načrt za redno krvodajalsko akcijo.

Po tem načrtu je določeno, naj bi delavci našega podjetja sodelovali v redni krvodajalski akciji na prostoto soboto 17. aprila 1971. leta.

Upajmo, da bo tudi letos udeležba pohvalna. Na občinem zboru gasilskega društva Tovarne pohištva so se dogovorili, da bodo kriki vsi njegovi člani.

Upam, da bodo tudi druge politične organizacije in društva sklenili take dogovore.

J. Klančar

Zlasti bodo težave s preoblačenjem poleti, ko nastopi huda vročina in je mogoče delati le v delovni obleki. Delavci tudi menijo, zlasti ženske, da je samo ena zaščitna srajca premalo, saj je v vročih dneh potrebno delovno obleko, zlasti pa zaščitno srajco, večkrat oprati. Zato bi bilo potrebno nabaviti po dve delovni srajci, predvsem zaradi higiene in preoblačenja.

Prepričan sem, da se bodo vodstva poslovnih enot lotila ureditve tega problema, da ne bo treba delavcem odnašati delovnih oblek domov, pač pa jih bodo shranjevali v garderobnih omaricah.

Naj pri tem poudarim, da delovne halje za delavce niso najboljša zaščitna obleka in je bilo zato treba predpisati take delovne obleke, da bodo delavcem zagotovljale osebno varnost pri delu.

J. Klančar

Več sodelovanja v službi

Do tega sestavka so me privela razmišljanja o odnosih po posameznih službah. Morda so preveč kritična, morda pa tudi ne.

Kdor nekoliko pozna razvojno pot BRESTA, se bo lahko spomnil, kako smo bili včasih v vseh pogledih mnogo bolj skromni. Bilo je več delovne discipline, več sodelovanja, skratka, to je bil kolektiv, ki je imel skupna paziadavanja: »Ustvariti čim več za skupne interese!«

Da je bilo res tako, nam priča nesrečni dogodek, ko je leta 1959 pogorel naš obrat v Cerknici. V rekordnem času je bilo zgrajeno novo tovarniško poslopje, opremljeno z novimi stroji. Delovna sila je bila ista, toda polna novih želja in hotenj. S svojo pridnostjo si je marsikdo ustvaril lep dom, kjer bo živel, ko bo šel v zasluženi pokoj.

Danes pa smo vsi postali preveč zahtevni; z rastjo podjetja se rastle tudi naše dobrine in potrebe, ki so včasih že zahteve.

Preveč poudarjam svoj »jaz«, premalo pa je »poslovnega« sodelovanja. Pogoste nam manjkačut za odgovornost, premalo pomoci nudimo svojemu sodelavcu, premalo upoštevamo sočloveka; saj vendar nismo v razredni družbi.

Avto-moto društvo ima lepo geslo: »Pomagaj danes drugemu — da bi drugi tebi pomagali!« Kako resničen je ta sestavek! Saj smo vsi odvisni drug od drugega. Bodimo bolj pošteni in ne uživajmo ob spodrljajih in morebitnih nezgodnostih svojih sodelavcev v službi.

Bodimo bolj dosledni pri opravljanju nalog na svojem delov-

nem mestu. Pomagajmo si — več naj bo pravega sodelovanja in tovaristi!

Avto-moto društvo ima brezplačne »kupone za pomoč in usluge« — ali bi tudi mi na podoben način dosegli večjo solidarnost v podjetju?

S. M.

Nova vratarnica pri Tovarni ivernih plošč v Cerknici

Pregled krčnih žil pri naših delavcih

IZ OBRATNE AMBULANTE
sebno mladi, dovezni za takšna obolenja.

Da bi preprečili nastajanje krčnih žil, priporočamo čimveč gibanja z mišicami na spodnjih okončinah, ker delujejo tako mišice kot tlačilka krvi iz prepolnih žil dovodnic k srcu. Če zelo dolgo stojimo, se priporoča povijanje spodnjih okončin z elastičnimi povoji še zjutraj v postelji, in sicer od prstov do 15 centimetrov nad krvno žilo (krčno).

Ker so v naši tovarni predvsem takšna delovna mesta, ki zahtevajo stoječe delo, smo se s tovarno LEK v Ljubljani dogovorili, da bi s pomočjo specia-listov iz Vojaške bolnice pregledali ljudi, ki delajo na takšnih delovnih mestih oziroma vse tiste, ki imajo težave zaradi krčnih žil. Odziv je bil velik, saj je bilo 9. januarja 1971 pregledanih 106 ljudi. Vsi so dobili ustrezna zdravila in bodo pod nadzorstvom šest tednov, ko jih bodo specialisti znova pregledali.

Na uspehu te akcije bomo poročali kasneje.

Konec na 7. strani

Na spodnjih okončinah razlikujemo dve vrsti dovodnic in sicer površinski splet, katerega ožilje nima lastnega mišičja in

Dela tečejo po programu

KAKO PRITEKAJO SREDSTVA ZA OBNOVO VODOVODA

Znano je, da je bil v letu 1969 za območja, ki jih napaja cerkniki vodovod, razpisani referendum o samoprispevku prebivalstva za obnovitev vodovoda. Sredstva se zbirajo na več načinov:

- 1,5 % od neto osebnih dohodkov zaposlenih, ki prebivajo na območju, katerega napaja ta vodovod;
  - 1,5 % od neto osebnih dohodkov upokojencev;
  - 2,5 % od katastrskega dohodka kmetov;
  - 1 din od kubičnega metra porabljene vode.
- Na osnovi teh virov bi morali letno zbrati naslednja sredstva:
— od samoprispevka iz osebnega dohodka	340.000 din
— od samoprispevka upokojencev	40.000 din
— od prispevka iz katastra	30.000 din
— od povišane vodarine	150.000 din
Skupaj torej	560.000 din

Ob bilanci letnega dotoka smo ugotovili, da sredstva dotečajo redno iz prispevka od osebnega dohodka zaposlenih in upokojencev. Tako smo na primer zbrali iz prvega vira 377.582,35 din, iz drugega pa 71.698,80 din. V obeh primerih torej nekaj več kot je bilo predvideno.

Povsem drugače pa je z zbiranjem sredstev iz katastrskega dohodka in prispevka od povišane vodarine. Od katastrskega dohodka je zbranih le 18 tisoč dinarjev ali komaj 60 %, od povišane vodarine pa komaj 100 tisoč dinarjev ali 66 %. Če bodo sredstva dotečala tako neenakomerno in s takšnim zaostankom, je resno vprašanje, ali bo rekonstrukcijo mogoče izpeljati v določenem roku. Vso to problematiko je gradbeni odbor na zadnjih sejih analiziral in sklenil, da je treba vse zaostanke dosledno izterjati, če ne bo šlo drugače, tudi s pomočjo sodišča. Posameznikom, ki nimajo posluha za reševanje te problematike in ne plačujejo obveznosti, pa bomo odklopili vodo. To nalogo smo naložili Stanovanjskemu komunalnemu podjetju v Cerknici in zahtevali bomo, da jo dosledno izpolnjuje.

Poleg sredstev iz samoprispevka so po propozicijah referenduma v sklad za obnovo vodovoda 200 tisoč dinarjev letno dolžne prispevati tudi gospodarske organizacije. Vse tiste gospodarske organizacije, ki imajo sedeže v občini, so se pozivu odzvale in določene zneske za lansko leto tudi poravnale. Iz tega vira smo zbrali 190 tisoč dinarjev, kar je torej 10 tisoč dinarjev manj od predvidenega zneska.

Pozivu se niso odzvala predvsem manjša podjetja kot so Pe-

ko, Borovo, Lekarna, Tobak, PTT, Elektro Ljubljana, SAP Ljubljana, Istravinoexport, ŽTP Postojna in Transavto Postojna.

Clani gradbenega odbora so posamezne enote obiskali in skušali na zaposlene vplivati, naj se pozivu odzovejo. Kakšen bo rezultat tega poziva, bomo videli kasneje. Upamo pa lahko, da se bodo pozivu le odzvale.

Glede na razpoložljiva sredstva je izdelan tudi program obnavljanja vodovodnega omrežja. V letu 1971 nameravamo obnoviti celotno traso od rezervoarja v Cerknici do Rakeka, Unca in Ivanjega sela. Dela na obnovi se bodo pričela takoj, ko bo začetek gradbenine sezone.

Glede na izredno kritično stanje v preskrbi z vodo si gradbeni odbor prizadeva, da bi letos obnovili tudi traso od zajetja do Cerknice. Ker sredstev za to ni, je treba poiskati ustreznega kreditorja. Takih pa je v sedanjem gospodarski situaciji bolj malo. Ne glede na to si bo gradbeni odbor prizadeval najti nekoga, ki bo dela izvajal in kreditiral. Mogoče bomo tako možnost našli.

Dela torej tečejo po zastavljenem programu. Resne težave pa povzročata neredno dotekanje vplačil in občutna podražitev gradbenih del lani. Trenutno še ne moremo reči, za koliko bo narasla predračunska vrednost, prav gotovo pa je, da prvotna ne bo zadostovala.

Omenili bi še, da so posamezne govorce, ki se širijo med občani, češ, da se zbrana sredstva pretapljamajo v dohodek komunalnega podjetja, brez vsake podlage. Komunalnemu stanovanjskemu podjetju je samo zaupana naloga, da skupaj s pobiranjem vodarine pobra tudi prispevek za obnovo vodovoda, da tako odpade dvojno delo. Sredstva, zbrana za obnovo vodovoda, takoj nakaže na poseben zbirni račun pri Službi družbenega knjigovodstva na Rakenu.

Kot predsednik gradbenega odbora prosim vse uporabnike vode, da obveznosti redno poravnajo, ker bo le tako obnova vodovoda tekla brez zapletov in težav. Kakšno je stanje vodovoda, pa ve vsakdo, ki vodo uporablja.

T. Kebe

Občinska konferenca SZDL o šolstvu

Na 4. seji občinske konference Socialistične zveze delovnega ijudstva so se zavzeli, da bi naj tako imenovani B program vzgoje in izobraževanja ne bil okrnjen. Premalo sredstev v občinskem proračunu. Bo republiška izobraževalna skupnost vendarle pomagala v zagati? Lep šolski uspeh v letu 1970. Sprejeli so tudi pravila Socialistične zveze in pravilnik za pododeljevanje vsakolesnih nagrad Osvobodilne fronte v aprili.

50 odstotkov predvidenega občinskega proračuna, ki jih bo občinska skupščina Cerknica namenila Temeljni izobraževalni skupnosti Cerknica za potrebe finančiranja vzgoje in izobraževanja, bo precej premalo, da bi realizirali oba programa. Tako imenovani A program obsegata redno osemletno šolanje v osnovnih šolah, B program pa vzgojo in izobraževanje v otroških vrtcih v Cerknici in v Starem trgu. Glasbeno solo Frana Gerbiča v Cerknici, Delavsko univerzo Boris Kiderič Ljubljana in vzgojne posvetovalnice Ljubljana. Konferenca je enotno zahtevala, naj bi prišla cerkniška občina v seznam dotiranih občin ne samo za obvezni A program, ampak tudi za B program, ki bi mu moralni zakonom določiti mesto ob A programu.

Konferenca je pohvalno ocenila prizadevanja občinske skupščine, Temeljne izobraževalne skupnosti in družbeno političnih organizacij, ki si močno prizadevajo za postopno in načrtno sanacijo težkih pogojev, v katerih se je zna-

šlo šolstvo. Od tega programa velja omeniti adaptirani vrtec v Crnici, začetek del za nove prostore vrtca v Starem trgu, prihodnje leto gradnja vrtca na Rakenu, novo osnovno šolo v Sta-

— Na naših osnovnih šolah poučuje 97 просветних delavcev 1860 šoloobveznih otrok, od tega 987 na razredni stopnji, 873 pa na predmetni stopnji.

— Kombinirani pouk do 4. razreda se vrši še na Uncu, Šivčah in Babnem polju.

— V letu 1970 je prejelo več просветnih delavcev z dolgoletnim delovnim stazem in zaslugami za delo pri vzgoji in izobraževanju družbenega priznanja in nagrade od Temeljne izobraževalne skupnosti občine Cerknica.

— Na konferenci Socialistične zveze so nekateri просветni delavci povedali, da je glavna tema šolskih odmorov in učiteljskih konferenc denar, просветne oblasti pa si prizadevajo (na vse mogoče načine), da bi zmanjšali osip učencev v osnovni šoli.

rem trgu, ki bo vseljiva že jeseni, osnovno šolo v Novi vasi, kjer se je že začela močna akcija kra-

Nova razsvetljava na Cesti 4. maja v Cerknici

jevnih organizacij — gre za prizidek k telovadnici — zgrajeni pa so bili še drugi manjši objekti, igrišča in podobno.

Vredno je povedati, da se uvrščajo osnovne šole v občini Cerknica po učnem uspehu učencev kar na 7. mesto v Sloveniji. To je uspeh, ki pa hrkrati zavezuje učiteljske kolektive in skupnost, da je potrebno strpno in smotorno še naprej skrbeti za še boljše pojuge in še boljše uspehe.

F. Sterle

Občinska konferenca Socialistične zveze je sprejela tudi pravila občinske konference Socialistične zveze, ki urejajo status članstva, odnose in organizacijsko povezanost. Potrdili so tudi pravilnik za podeljevanje nagrad Osvobodilne fronte najbolj zaslужnim družbeno-političnim delavcem v občini, ki se podeljujejo vsako leto 27. aprila, na dan Osvobodilne fronte.

Pregled krčnih žil pri delavcih

Nadaljevanje s 6. strani
Posledice krčnih žil so različne; od najblažjih, ki se kažejo v napetosti, oteklini in bolečini v nogah, pa vse do nastanka ran, ki so precej dolgotrajne. Tam pa so bolj podvrženi ljudje z rano na prebavilih. Pogosto se v okolici rane koča povsem spremeni, postane srbeča in večkrat tudi temno rjavo vijolično obarvana. To je posledica dolgotrajnega zahah in slabe prehrane tega predeleta, v katerega se kasneje odbarvila. Pa tudi koža je tam lagajo razna spremenjena krvnega tanja in bolj ranljiva.

Posledice krčnih žil so različne; od najblažjih, ki se kažejo v napetosti, oteklini in bolečini v nogah, pa vse do nastanka ran, ki so precej dolgotrajne. Tam pa so bolj podvrženi ljudje z rano na prebavilih. Pogosto se v okolici rane koča povsem spremeni, postane srbeča in večkrat tudi temno rjavo vijolično obarvana. To je posledica dolgotrajnega zahah in slabe prehrane tega predeleta, v katerega se kasneje odbarvila. Pa tudi koža je tam lagajo razna spremenjena krvnega tanja in bolj ranljiva.

Najpogosteje mesto rane zaredi krčnih žil pa je okrog gležnja in nekoliko nad njim.

A. dr. Šmalc

Razposajeno otroštvo v otroškem vrtcu v Cerknici, žal je v vrtcih vključenih premalo otrok

Kultura na psu

Ob Prešernovi proslavi v Cerknici

Že med narodnoosvobodilnim bojem so razglasili Prešernov dan za slovenski kulturni praznik. V najtežjih okoliščinah so našli čas in možnost, da so na mitingih ali ob tabornih ognjih oživili osvečevalne in programske Prešernove misli o slovenski prihodnosti. Ne bi omenjal, kako slavnostne se bile proslave še v bližnji preteklosti, ker je sedanost pač bolj živa.

Že nekaj let nazaj pa ob slovenskem kulturnem prazniku samo več ali manj tarnamo, kako izgublja kultura svoje poslanstvo in kako bi prav kultura morala oblikovati humane medčloveške odnose. Ob tem pa razdelimo še nekaj denarnih nagrad (simbol našega časa!) in za leto dni je s kulturo skorajda opravljeno. Vendar pa se v mnogih slovenskih krajih ob tej priložnosti vsaj zamislijo, kako je z našim kulturnim življenjem.

In kako smo praznovali slovenski kulturni praznik v Cerknici? Mladinci Bresta so skupaj z dijaki cerkniških oddelkov srednje tehnične šole pripravili poseben program za proslavo. Prizadevno so vadili in upali, da bodo uspešno nastopili v javnosti in vsaj vzbuzkali cerkniško kulturno mrtvilo.

Pa se je kmalu zataknilo. Najprej pri upravi Kina Cerknica. Dvorno je bilo mogoče dobiti samo ob petih, še v sočnem popoldnevu, kajti zvečer je bila redna predstava in so bili kakšni časovni premiki »nemogoči«. Na sporednu je bil pač napet film, BLEDOLOKI UBICA je pisalo na letakih. In tako je »Bledoliki ubica« dal proslavi prvi udarec.

Res je o proslavi obveščalo bolj malo letakov (za ples ali veselico jih je navadno več), pa je le težko razumeti, zakaj se je precej čez peto uro zbral v dvorani le 15 mladičev. Morda tudi zato, ker so istočasno просветni delavci imeli strokovno konferenco (upajmo, da so razpravljali o čem, kar je blizu kulturi). Sicer pa to menda niso edini izobraženci v Cerknici. Človek bi pričakoval, da so med strokovnjaki, ki prihajajo na Brest, tudi taki, ki imajo nekaj posluha za kulturo. Pa kaže da ni tako in da še nekaj časa ne bo nič bolje. Je že tako da čedalje bolj tonemo v zmaterializirani miselnosti, se pehamo za gmotnimi dobrinami, pozabljam pa na druge, bolj humane vrednote. In o teh vrednotah je bilo slišati na Prešernovi proslavi. Žal so se vse takšne misli in besede izgubile v prazni dvorani. Tistih, katerim so bile namenjene, ni bilo. Morda so zvečer uživali ob gledanju Bledolikega ubjalca ali pa doma ob televizorju rentačili, ker zaradi nekega Prešerna ni bilo televizijske igre.

Pa še to: dostikrat je slišati o nezainteresiranosti in nedelavnosti mladih. Ob tej priložnosti so mladi lahko preprečljivo videli, kako sta poplačani prizadevnost in pripravljenost za delo. In kaj je lažega, kot prilagoditi se mrtvilu in nedelavnosti?

B. Levec

Smučanje v Loški dolini

V Loški dolini ima smučarski šport že veliko tradicijo, saj smo imeli po vojni iz naše doline tudi državne reprezentante. Ker tedaj nismo imeli možnosti, ustavnoviti svoj lastni klub, smo tekmovali za smučarski klub Enotnost iz Ljubljane. Bilo je mnogo težav zaradi velike oddaljenosti od matičnega kluba, nismo bili vedno na tekočem s tekmovanji, pa tudi ne s treningi. Veliko težav je bilo tudi zaradi slabih prometnih zvez, saj smo morali prenekaterekrat, ko smo se vračali s tekmovanj, z Rakeka peš domov.

Občni zbor gasilcev

Gasilci tovarne pohištva Cerknica so imeli v nedeljo, 14. februarja svoj redni letni občni zbor. Zbrali so se, da bi ugotovili, kaj vse so storili v preteklem letu, kakšne težave so pri tem imeli in kaj bi bilo treba napraviti, da bodo uspehi še boljši.

Iz poročil in bogate razprave je bilo moč ugotoviti, da je bilo društvo v preteklem letu zelo delavno. Pri opravljanju nalog, ki so si jih zadali na prejšnjem občnem zboru, so bili dokaj uspešni, saj so — kolikor je bilo v njihovi moči — rešili skoraj vse. Zadovoljivo so izpoljevali tudi svoje osnovne obveznosti do kolektiva in družbe. Pri požarih jim namreč ni bilo treba posredovati, ker jih v takšnem obsegu ni bilo. To pomeni, da je bilo dobro tisto, kar je najvažnejše, to je preventiva.

Močno so popravili tudi delovno disciplino v društvu. Gasilce, ki niso hoteli opravljati svojih nalog takó, kot bi bilo potrebno, so med letom izključili. V društvu so ostali samo tisti, ki svoje dolžnosti vestno in z veseljem opravljajo. To se je še posebno močno poznalo pri sodelovanju na gasilskih vajah in v odnosu do sprejemanja nalog. Zato je bilo mogoče vaje in druga strokovna usposabljanja bolje pripraviti in izpeljati.

Tekmovalno moštvo društva, ki so ga sestavljali predvsem mladi gasilci, sprejeti v gasilsko organizacijo prejšnje leto, je sodelovalo na dveh tekmovaljih. Na tekmovalju gasilcev lesne industrije so bili tretji, na tekmovalju najboljših industrijskih gasilskih društev vseh vrst gospodarstva v naši republike, kjer je sodelovalo 38 ekip, pa so si priznani odlično 10. mesto. Na tem tekmovalju so naši gasilci hkrati dobili tudi zlato tekmovalno značko. Več kot tekmovalni rezultati in priznanja pa so nedvomno vredne priprave na taka tekmovalja, saj se na njih gasilci teoretično in praktično usposabljajo za pomembnejše naloge.

Klub prizadevanju in precejšnjim uspehom pa le niso napravili vsega, kar delovni kolektiv od njih pričakuje. Ugotovili so, da se sodelovanje s civilno zaščito še vedno ni bistveno izboljšalo, da so premašili poskrbeli za teoretično izobraževanje gasilcev, ki so bili pred kratkim sprejeti v gasilsko organizacijo, da so bili premašili aktivni pri vključevanju mladih delavcev v gasilske enote in podobno. Vse te pomanjkljivosti pa nameravajo letos popraviti. Pri tem pa bi morali dobiti še več podpore od delovnega kolektiva, zlasti pa še od organov upravljanja in od strokovnih služb.

V. Žnidaršič

Brestov obzorník, glasilo kolektiva Brest Cerknica. Odgovorni urednik Danilo Mlinar. Urejuje uredniški odbor: Vojko Harmel, Jože Klančar, Janez Lavrenčič, Danilo Mlinar, Dubrovka Pazič, Vinko Mahne, Branko Milek, Franc Mulec, Miha Šepelj, Franc Štrukelj, Dušan Tročevšek in Zdravko Zabukovec. Tiska Železniška tiskarna, Ljubljana

Zato smo ta šport za dalj časa skoraj opustili. Minulo zimo pa se je na pobudo nekaterih nekdajnih tekmovalcev začela akcija, da bi ustanovili smučarski klub Loška dolina, ki se je tudi uspešno končal. Kot vsaka prostovoljna organizacija ima tudi na novo ustanovljeni klub težave zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. Klub je zaprosil za pomoč različne sindikalne in gospodarske organizacije. Nekatere so prošlo z razumevanjem sprejeli in nam prisločile na pomoč. Meni je pričlanu odbora tega kluba najtežje to, da je Brest ena izmed tistih redkih delovnih organizacij, ki je našo prošlo spregledala.

Klub je v minuli sezoni organiziral nekaj tekmovalj, na katerih je bilo manj tekmovalcev, ker mladinci in pionirji zaradi pomanjkanja opreme niso mogli tekmovali. Organiziral sem tudi odhod nekaj tekmovalcev na tekmovalje lesnih in gozdarskih delavcev, ki je bilo na Pokljuki. Tekmovali smo v imenu Bresta, vendar si osebno ne želim več takšna tekmovalja. Z našo opremo izpred desetih let smo namreč vzbujali posebno pozornost, da ne govorim o tem, koliko teže je tekmovali z zastarelom opremo. Ker smo se klubu temu kar dobro odrezali, so nam za

naslednjo sezono obljudili novo opremo. Vendar pa, kolikor vem, dolej ni bilo ničesar nabavljenega. Menim, da bi podjetje lahko nabavilo opremo vsaj za eno ekipo z napisom Bresta, kar bi bilo tudi svojevrstna reklama za podjetje. Želite bi, da bi odgovorni organi z večjim razumevanjem sledili na razvoj športne dejavnosti, da se ne bi nikomur več zgodilo tako kot nam, ko smo morali za tekmovalje izrabljati svoj redni letni dopust, stroške tekmovalja pa smo dobili povrnjene še po nekaj mesecih.

Letos je smučarski klub nabavil nekaj najnajnješje opreme in že v letni sezoni organiziral treninge. V programu ima veliko tekmovalj, če nam bo uspelo, pa bomo organizirali tudi slovensko smučarsko prvenstvo veteranov.

Pri treningih imamo veliko težav, posebno sedaj, ko moramo iskatи sneg le v višjih legah, to je na Javorniku. Na Gozdnem gospodarstvu Snežnik smo zaprosili, da bi nam dovolili uporabo koče, ki jo imajo, da bi se lahko prebolekli ter na topudem spili skodelico vročega čaja. Vendar pa naši prošli niso ustregli. Takoj ko je za prošlo slišalo Gojitveno lovišče Snežnik, so poslali na Gozdro gospodarstvo dopis z zahte-

vo, da naši prošli ne smejo ugrediti, ker da gre za poskuse divjega lova ne pa za trening. Vendar mislim, da se skupina tekmovalcev, ki imajo razen tega s seboj še deset pionirjev in mladincev, ne more ukvarjati z divjim lovom. Zagrozili so nam, da nam bodo prepovedali smučanje in trening v gozdu. Mislim pa, da imajo čuvaji dovolj časa in so tudi plačani za to, da pazio, kdo jim dela škodo v lovišču in kdo ne. Tako pa so sedaj smučarji tiste žrtev, katerim je prepovedano normalno treiranje.

V imenu kluba se zahvaljujem vsem tistim organizacijam, ki so nam prisločile na pomoč ter pripomogle, da se je število aktivnih članov in članic iz starejše in mlajše generacije precej povečalo.

A. Kandare

Strelci na Brestu — vse bolj aktivni

V Postojni se je končalo tretje ligaško tekmovalje v strelijanju z zračno puško, na katerem so sodelovali strelske družine iz cerknice in postojanske občine. Po končanem tekmovalju je razvrstitev naslednja: SG Gozdar, SD Center, SD Pivka, SD Brest, SD Planina, SD Racna gora, SD Srednješolec in SD Proleter.

*

Devetega februarja so strelecji SD Brest odprli strelišče za zračno puško v prostorih stare mente. Ob tej priložnosti so organizirali prijateljsko tekmovalje, na katerem so sodelovali tudi strelecji iz Loške doline in iz Postojne. Sodelovalo je devet moštov. Urvista so se takole: SD Center — pionirji iz Postojne, SD Center — člani, prav tako iz Postojne, SD Racna gora iz Starega trga, SD Brest B, SD Gozdar iz Postojne, SD Gozno gospodarstvo iz Cerknice, SD Brest in SD Snežnik iz Starega trga. Najboljše rezultate so dosegli: Šuligoj Matjaž — pionir iz SD Center Postojna, Drobun Janez iz SD Racna gora Stari trg in Požar Igor, pionir iz SD Center Postojna.

Po tekmovalju so prireditelji nagradili tri najboljša moštva in posameznike z diplomami. Sodelujoči so bili s prostori, strelske napravami in organizacijo zelo zadovoljni.

Gmotno pomoč pri organizaciji prireditve in ureditve strelišča je prispevala sindikalna organizacija Tovarne pohištva iz Cerknice, ki gre strelecem v vseh pogledih zelo na roke.

S. Bogovčič

Spored kina za marec

1. marca ob 19.30 — ameriški barvni film LAWRENCE ARABSKI. Film prikazuje združevanje arabskih plemen v boju proti kolonialistom v svetovni vojni. V glavnih vlogah Peter O'Toole in Omar Sharif.

4. marca ob 19.30 — danski ljubezenski film VROČI PESEK O'KALA SYLTA. Zgodba o »sladkem življenju« na sončnem otoku Syltu.

6. marca ob 19.30 — ameriški film DEKLE NA MOTORJU. Film prikazuje ljubezenske dogodivščine sofone generacije. V glavnih vlogah Alain Delon.

7. marca ob 16. in 19.30 — ameriški barvni film RAZBURLJIVE NOČI LADY HAMILTON. Film o prvi dambi Anglije in njeni veliki ljubezni. V glavnih vlogah Michelle Mercier.

8. marca ob 19.30 — ameriški barvni film POT NA ZAHOD. Film prikazuje dogodivščine prvih osvajalcev divjega zahoda. V glavnih vlogah Richard Widmark, Kirk Douglas in Robert Mitchum.

11. marca ob 19.30 — italijanski film POKOL V GRAND KANJONU. Napeta kavbojka z odličnimi posnetki divje pokrajine.

13. marca ob 19.30 — angleški barvni film DESETODSTOTNI GO-SPOD. Komedija iz naših dni.

14. marca ob 16. in 19.30 — ameriški barvni film OBRNI SE, UBIL TE BOM. Kavbojka, ki prikazuje boj med komančerji in hrabrim nasejencem, ki ima zlati rudnik. V glavnih vlogah Richard Wyler.

15. marca ob 19.30 — švedska ljubezenska drama OLE IN JULIJA. Zgodba o ljubezni med pop-pevcem in mlado igralko — zgodba o Romu in Juliji današnjega časa.

18. marca ob 19.30 — angleški vojni film DOLGO UMIRANJE V ENEM DNEVU. Film prikazuje pro-

boj treh ameriških vojakov, ki jih je sovražnik odrezal od njihovih enot.

20. marca ob 19.30 in 21. marca ob 16. — ameriški western BANDOLERO. Film prikazuje razburkno življenje gverilskoga vodje v njegovem tragičnem smrti. V glavnih vlogah Dean Martin.

21. marca ob 19.30 — angleški puštolovski film STRELI IZPOD VEŠAL. Zgodba o preganjanem junaku v starici Angliji.

22. marca ob 19.30 — ameriška družbena drama DIVJAK. Film prikazuje puštolovčine ameriških huliganov. V glavnih vlogah Marlon Brando in Lee Marvin.

25. marca ob 19.30 — italijanski film KOT SOVA PODNEVI. Film prikazuje nemoč zakona proti mafiji. V glavnih vlogah Franco Nero.

27. marca ob 19.30 — italijanski film CHE GUEVARA. Film prikazuje razburkno življenje gverilskoga vodje v njegovem tragičnem smrti. V glavnih vlogah Francisco Rabal.

28. marca ob 16. in 19.30 — ameriški film ŠEHEREZADA. Videli bomo eno izmed zgodb iz knjige Tišč in ena noč.

29. marca ob 19.30 — ameriški western DAN NEVARNE PIŠTOLE. Film o dveh neustrašnih bojevnikih — dveh nemopomljivih nasprotnikih. V glavnih vlogah Glenn Ford in Arthur Kennedy.

Odslej tudi športniki pod streho

Dolga leta so Brestovi športniki čakali na zaprt prostor, kjer bi zlasti v zimskem času gojili nekatere športne zvrsti. Z zgraditvijo nove menze in s preselitvijo nekaterih strokovnih služb, ki so bile začasno v prostorih stare menze so dobili primeren prostor za športno dejavnost. Najbolj se je seveda teh prostorov veselila mladina, nič manj pa tudi sta-

rejši, zlasti strelecji in šahisti. S skupnimi močmi in s prostovoljnimi delom so si izdelali potrebné rezvizije in primerno opremili prostor. Da bi bil ta prostor čim bolj racionalno izkoristilen, so si izdelali poseben urnik za treninge in tekmovalje. Kot zatrjujejo vodje posameznih športnih sekcij, zlasti strelecji, šahisti in tenisačev, bodo omogočili tudi re-

kreacijsko izživljanje vsakemu, ki ga veselita šport ali šah.

Ta prostor je namenjen tudi kulturnim in družbenim prireditvam, ki si jih je zelela zlasti mladina. Organizirali so že plesne vaje in družabne prireditve, vendar bo treba narediti še kaj več, kar zadeva propagando za številnejše sodelovanje pri vseh športih, šahu ter kulturnih in družbenih prireditvah.

V spomin

Po kratki in mučni bolezni se je 28. januarja 1971 za vedno poslovil od nas in družine Franc Pirnat, rojen 30. aprila 1910. leta, zaposleni v TP Martinjak od 11. 8. 1947. leta. Že kot mlad fant je moral v svet in si služiti kruh s hlapčevanjem. Bil je med prvimi delavci, ki so se zaposlili na Brestu in še tedaj si je za silo uredil življenje. Pri delu je bil vseskozi veden. Vsako delo je sprejel z odgovornostjo. Čeprav bolehen, je bil vedno vesel in še gav in tudi sodelavce spravljal v dobro voljo. Tak nam bo ostal tudi v trajnem spominu.

Cerkniško jezero